HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2022/895 HATÁROZATA

(2022. május 24.)

az információs és kommunikációs technológiák bűncselekmények céljára való felhasználása elleni küzdelemről szóló átfogó nemzetközi egyezményre irányuló, az Európai Unió nevében folytatandó tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) és (2) bekezdésére, valamint 83. cikkének (1) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (3) és (4) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

mivel:

(1) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése 2019. december 27-én elfogadta az információs és kommunikációs technológiák bűncselekmények céljára való felhasználása elleni küzdelemről szóló 74/247. sz. határozatot, elhatározva egy valamennyi régiót képviselő, nyitott ad hoc kormányközi szakértői bizottság létrehozatalát az információs és kommunikációs technológiák bűncselekmények céljára való felhasználása elleni küzdelemről szóló átfogó nemzetközi egyezmény kidolgozása céljából.

(2) Az Unió már elfogadott szabályokat néhány – de nem valamennyi – olyan elemre vonatkozóan, amelyeknek az információs és kommunikációs technológiák bűncselekmények céljára való felhasználása elleni küzdelemről szóló átfogó nemzetközi egyezménybe való beillesztése valószínűleg mérlegelés tárgyát képezi. Az említett szabályok különösen a következőkre vonatkozó eszközöket foglalják magukban: büntető anyagi jog ([1]), büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés ([2]) és az eljárási jogok

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/93/EU irányelve (2011. december 13.) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 335., 2011.12.17., 1. o.); az Európai Parlament és a Tanács 2013/40/EU irányelve (2013. augusztus 12.) az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 218., 2013.8.14., 8. o.); az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/713 irányelve (2019. április 17.) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel elkövetett csalás és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök hamisítása elleni küzdelemről, valamint a 2001/413/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 123., 2019.5.10., 18. o.).

([2]) A Tanács jogi aktusa (2000. május 29.) az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezménynek az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikke szerinti létrehozásáról (HL C 197., 2000.7.12., 1. o.); az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1727 rendelete (2018. november 14.) az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségéről (Eurojust) és a 2002/187/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 138. o.); az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o.); a Tanács 2002/465/IB kerethatározata (2002. június 13.) a közös nyomozócsoportokról (HL L 162., 2002.6.20., 1. o.); a Tanács 2009/948/IB kerethatározata (2009. november 30.) a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről (HL L 328., 2009.12.15., 42. o.); az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

minimumkövetelményei ([3]), valamint adatvédelmi és magánélet-védelmi biztosítékok ([4]). Emellett, mivel már további kapcsolódó területeken is terjesztettek elő és vitattak meg jogalkotási javaslatokat, az említett javaslatokat is figyelembe kell venni, amennyiben céljuk az uniós jogi keret hatékonyságának megerősítése.

(3) Ezért az információs és kommunikációs technológiák bűncselekmények céljára való felhasználása elleni küzdelemről szóló átfogó nemzetközi egyezmény érinthet bizonyos uniós szabályokat, vagy megváltoztathatja azok alkalmazási körét.

(4) Az uniós jog integritásának védelme, és annak biztosítása érdekében, hogy a nemzetközi jog és az uniós jog szabályai között fennmaradjon az összhang, szükséges, hogy a Bizottság a Szerződések által meghatározottak szerint uniós hatáskörbe tartozó, olyan kérdések tekintetében, amelyekre vonatkozóan az Unió szabályokat fogadott el, – a tagállamok mellett – részt vegyen az információs és kommunikációs technológiák bűncselekmények céljára való felhasználása elleni küzdelemről szóló átfogó nemzetközi egyezményről folytatott tárgyalásokon.

(5) A Tanács 2021. március 22-én következtetéseket fogadott el a digitális évtizedre vonatkozó uniós kiberbiztonsági stratégiáról. E következtetésekben a Tanács emlékeztetett arra, hogy az információs és kommunikációs technológiák bűncselekmények céljára való felhasználása elleni küzdelemről szóló átfogó nemzetközi egyezményről folytatott tárgyalások több aspektusa a közös kül- és biztonságpolitikához kapcsolódhat, hangsúlyozva, hogy „támogatja és előmozdítja a számítástechnikai bűnözésről szóló budapesti egyezményt, valamint az annak második kiegészítő jegyzőkönyvével kapcsolatos munkát. Ezen túlmenően továbbra is részt vesz a kiberbűnözéssel kapcsolatos többoldalú együttműködésben, többek között az Európa Tanáccsal, az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalával (UNODC) és a Bűnmegelőzési és Büntető Igazságszolgáltatási Bizottsággal (CCPCJ) kapcsolatos folyamatokban, hogy ezáltal – az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása, előmozdítása és védelmezése mellett – fokozott nemzetközi együttműködésre kerüljön sor a kiberbűnözés elleni küzdelem terén, beleértve a legjobb gyakorlatok és a technikai ismeretek cseréjét, valamint a kapacitásépítés támogatását”.

(6) Ez a határozat nem érintheti a hatásköröknek az Unió és tagállamai közötti, a Szerződésekben meghatározott felosztását, a tagállamoknak az információs és kommunikációs technológiák bűncselekmények céljára való felhasználása elleni küzdelemről szóló átfogó nemzetközi egyezményre irányuló tárgyalásokban való részvételét, továbbá egy ilyen egyezmény megkötésére, aláírására vagy megerősítésére vonatkozó bármely ezt követő határozathozatalt.

(7) Az e határozat függelékében meghatározott tárgyalási irányelvek címzettje a Bizottság, és azokat a tárgyalások alakulásától függően – adott esetben – felül lehet vizsgálni és tovább lehet fejleszteni.

(8) A lojális együttműködés elvével összhangban a Bizottságnak és a tagállamoknak szorosan együtt kell működniük a tárgyalási folyamat során, többek között a tagállamok szakértőivel és képviselőivel New Yorkban és Bécsben történő rendszeres egyeztetés révén.

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.); az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.); az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.); az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.); az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.); az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság vélelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.); az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az említett adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.); az Európai Parlament és a Tanács 2009/136/EK irányelve (2009. november 25.) az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelv és a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet módosításáról (HL L 337., 2009.12.18., 11. o.).

(9) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2022. május 18-án véleményt nyilvánított ([5]).

(10) Az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt e határozat elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(11) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e határozat elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A Tanács felhatalmazza a Bizottságot, hogy az Unió nevében – a Szerződések által meghatározottak szerint uniós hatáskörbe tartozó, olyan kérdések tekintetében, amelyekre vonatkozóan az Unió szabályokat fogadott el – az információs és kommunikációs technológiák bűncselekmények céljára való felhasználása elleni küzdelemről szóló átfogó nemzetközi egyezményre irányuló tárgyalásokat kezdjen.

(2) A tárgyalásokat a Tanácsnak az e határozat függelékében meghatározott tárgyalási irányelvei alapján kell lefolytatni, amelyeket a tárgyalások alakulásától függően – adott esetben – felül lehet vizsgálni és tovább lehet fejleszteni.

2. cikk

A tárgyalásokat a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel foglalkozó munkacsoporttal konzultációban kell lefolytatni, amely munkacsoportot a Tanács az EUMSZ 218. cikkének (4) bekezdése értelmében vett különbizottságként jelöli ki.

A Bizottság rendszeresen beszámol az első bekezdésben említett különbizottságnak az e határozat alapján tett lépésekről, és rendszeresen konzultál vele.

Amikor a Tanács erre kéri, a Bizottság – akár írásban is – beszámol a tárgyalások folytatásáról és eredményeiről.

Amennyiben a tárgyalások tárgya mind az Uniónak, mind tagállamainak hatáskörébe tartozik, a Bizottság és a tagállamok a tárgyalási folyamat során szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy biztosítsák az Unió és tagállamai nemzetközi képviseletének egységességét.

3. cikk

Ezt a határozatot és függelékét az elfogadásukat követően haladéktalanul közzé kell tenni.

4. cikk

Ennek a határozatnak a Bizottság a címzettje.

([5]) 2022. május 18-i vélemény (még nem tették közzé a Hivatalos Lapban).

Kelt Brüsszelben, 2022. május 24-én.

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

FÜGGELÉK

IRÁNYELVEK AZ INFORMÁCIÓS ÉS KOMMUNIKÁCIÓS TECHNOLÓGIÁK BŰNCSELEKMÉNYEK CÉLJÁRA VALÓ FELHASZNÁLÁSA ELLENI KÜZDELEMRŐL SZÓLÓ ÁTFOGÓ NEMZETKÖZI EGYEZMÉNYRE IRÁNYULÓ TÁRGYALÁSOKHOZ

A tárgyalási folyamat tekintetében az Uniónak törekednie kell a következők teljesülésére:

(1) A tárgyalási folyamat nyitott, inkluzív és átlátható legyen, és jóhiszemű együttműködésen alapuljon.

(2) A tárgyalási folyamat lehetővé tegye valamennyi érdekelt fél érdemi részvételét, beleértve a civil társadalom, a magánszektor, a tudományos körök és a nem kormányzati szervezetek képviselőit is.

(3) A folyamat inkluzivitásának biztosítása érdekében az ENSZ-tagállamoktól kapott összes hozzájárulást egyenlő alapon vegyék figyelembe.

(4) A tárgyalási folyamat hatékony és reális munkaprogramon alapuljon.

A tárgyalások általános célkitűzéseit illetően az Uniónak törekednie kell a következők teljesülésére:

(5) Az egyezmény – amellett, hogy biztosítja az emberi jogok és az alapvető szabadságok magas szintű védelmét – hatékony eszközként szolgáljon a bűnüldöző és igazságügyi hatóságok számára a kiberbűnözés elleni globális küzdelemben azzal a céllal, hogy előmozdítsa és megerősítse a kiberbűnözés hatékonyabb és eredményesebb megelőzését és leküzdését célzó intézkedéseket, előmozdítsa és megkönnyítse a nemzetközi együttműködést, biztosítsa az áldozatok jogainak magas szintű védelmét, valamint támogassa a kapacitásépítést és a technikai segítségnyújtást a kiberbűnözés elleni küzdelem terén.

(6) Az ENSZ Közgyűlésének 74/247. és 75/282. sz. határozatában tükröződő, jól bevált nemzetközi és regionális eszközök és erőfeszítések meglévő keretét teljes mértékben vegyék figyelembe. Ennek megfelelően az egyezménynek összeegyeztethetőnek kell lennie a meglévő nemzetközi jogi eszközökkel, különösen az ENSZ-nek a nemzetközi szervezett bűnözés elleni, 2000. évi egyezményével és annak jegyzőkönyveivel, az ENSZ korrupció elleni, 2003. évi egyezményével, az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló, 2001. évi budapesti egyezményével és annak jegyzőkönyveivel, valamint az egyéb vonatkozó nemzetközi és regionális eszközökkel, különösen az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelmét illetően. Az egyezmény semmilyen hatást nem gyakorolhat az említett jogi eszközök alkalmazására vagy bármely további ország azokhoz való csatlakozására, és annak kidolgozásakor a lehetőségekhez mérten el kell kerülni a szükségtelen átfedéseket.

(7) Az ENSZ Közgyűlésének 75/282. sz. határozatával összhangban teljes mértékben vegyék figyelembe a kiberbűnözésről szóló átfogó tanulmány elkészítésével foglalkozó nyitott kormányközi szakértői csoport munkáját és annak eredményeit.

(8) Az egyezmény rendelkezései az emberi jogok és az alapvető szabadságok lehető legmagasabb szintű védelmét biztosítsák. Az uniós tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy megfeleljenek a nemzetközi és az uniós jognak, beleértve az uniós szerződésekben és az Alapjogi Chartában rögzített alapvető jogokat és szabadságokat, valamint az uniós jog általános elveit. Az egyezmény rendelkezéseinek továbbá összeegyeztethetőknek kell lenniük az EU és tagállamai nemzetközi kereskedelmi kötelezettségeivel.

A tárgyalások érdemét illetően az Uniónak törekednie kell a következők teljesülésére:

(9) Az egyezmény tartalmazza azon bűncselekmények fogalommeghatározását, amelyeket csak számítógépes rendszerek használatával lehet elkövetni.

(10) Feltéve hogy megfelelő feltételek és biztosítékok vannak érvényben, valamint biztosított az emberi jogok és az alapvető szabadságok megfelelő védelme, a 9. pontban foglalt elv alóli kivételként az egyezmény olyan bűncselekmények fogalommeghatározását is tartalmazhatná, amelyek – bár számítógépes rendszerek használata nélkül is elkövethetők – bizonyos körülmények között lehetővé tehetők számítógépes rendszerek használatával; ez azonban csak azokra a bűncselekményekre vonatkozik, amelyek esetében a számítógépes rendszer használatának ténye érdemben megváltoztatja a bűncselekmény jellemzőit vagy hatását.

(11) A bűncselekmények fogalmát egyértelműen és szűken, technológiasemleges módon határozzák meg. A fogalommeghatározások összeegyeztethetők legyenek az egyéb vonatkozó – különösen a kiberbűnözés területével kapcsolatos – nemzetközi vagy regionális egyezményekben foglaltakkal, valamint a nemzetközi emberi jogi normákkal és az alapvető szabadságokkal.

(12) Az egyezmény állapítson meg szabályokat az ilyen bűncselekményekhez nyújtott bűnsegélyre és az azokra való felbujtásra, valamint – adott esetben – azok kísérletére, a természetes és a jogi személyeknek az ilyen bűncselekményekért való felelősségére, az ilyen bűncselekményekkel kapcsolatos joghatóság megállapítására, valamint az ilyen bűncselekményekkel kapcsolatos hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókra és intézkedésekre vonatkozóan; mindezen szabályoknak összeegyeztethetőknek kell lenniük az egyéb releváns – különösen a szervezett bűnözés és a kiberbűnözés területére vonatkozó – nemzetközi vagy regionális egyezményekkel, valamint a nemzetközi emberi jogi normákkal.

(13) Az egyezmény írjon elő olyan büntető eljárásjogi intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a hatóságok számára a kiberbűncselekmények hatékony nyomozását, ideértve azt is – amennyiben megfelelő biztosítékok vannak érvényben –, hogy a bűnügyi nyomozás vagy a büntetőeljárás keretében elektronikus bizonyítékokat szerezhessenek és őrizhessenek meg az ilyen bűncselekményekre vonatkozóan, továbbá – amennyiben ez igazoltan szükséges és hozzáadott értéket is képvisel – befagyaszthassák, illetve elkobozhassák az ilyen bűncselekményekből származó jövedelmet, kellően figyelembe véve az arányosság, a jogszerűség és a szükségesség elvét, a magánélet tiszteletben tartásával kapcsolatos jogok védelmét és a személyes adatok védelmét.

(14) Az említett büntető eljárásjogi intézkedések ne legyenek ellentétesek az egyéb releváns – különösen a szervezett bűnözés és a kiberbűnözés területére vonatkozó – nemzetközi vagy regionális egyezményekkel, valamint legyenek összeegyeztethetők ezen egyezményekkel, a nemzetközi emberi jogi normákkal és az alapvető szabadságokkal.

(15) Az elektronikus bizonyítékok megőrzésére vagy megszerzésére irányuló eljárási intézkedések egyértelműen és szűken határozzák meg a hatályuk alá tartozó adatok típusát. A magánszektorbeli szereplőkkel való együttműködésre vonatkozó eljárási intézkedések biztosítsák, hogy az e gazdasági szereplőkre nehezedő teher arányos legyen, és hogy a magánszektorbeli gazdasági szereplők teljes mértékben tiszteletben tartsák a felhasználóik emberi jogait védő jogszabályokat. Az egyezmény jogi egyértelműséget biztosítson az online szolgáltatók (pl. az internetszolgáltatók) számára az egyezmény részes államainak bűnüldöző hatóságaival való kapcsolattartást illetően. A jogellenes tartalom eltávolítására irányuló eljárási intézkedések csak olyan jogellenes tartalmakra vonatkozhassanak, amelyek kellően konkrétak és szűken meghatározottak az egyezményben.

(16) Az egyezmény olyan együttműködési intézkedésekről rendelkezzen, amelyek lehetővé teszik az egyezményben részes különböző államok hatóságai számára, hogy hatékonyan együttműködjenek az egyezményben meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos bűnügyi nyomozások vagy büntetőeljárások céljából, kölcsönös jogsegély – például kapcsolattartó pontok létrehozása – révén. Az egyezmény hasonló együttműködési intézkedéseket írhatna elő az ilyen bűncselekményekre vonatkozó elektronikus bizonyítékok bűnügyi nyomozás vagy büntetőeljárás részeként történő megőrzését vagy megszerzését illetően is, mégpedig az olyan esetekre vonatkozóan, amelyekben ezekre az intézkedésekre olyan megfelelő feltételek és biztosítékok vonatkoznak az adott állam nemzeti jogában, amelyek biztosítják az emberi jogok és az alapvető szabadságok megfelelő védelmét.

(17) Ezek az együttműködési intézkedések összeegyeztethetők legyenek az egyéb releváns – különösen a szervezett bűnözés vagy a kiberbűnözés területére vonatkozó – nemzetközi vagy regionális egyezményekkel, és ne legyenek ellentétesek ezekkel az egyezményekkel, a nemzetközi emberi jogi normákkal és az alapvető szabadságokkal.

(18) Az együttműködési intézkedésekre a megkeresett fél jogszabályaiban előírt feltételek vonatkozzanak, és azok széles körű megtagadási indokokat írjanak elő, például az alapvető jogok védelmének biztosítása, többek között a személyes adatok – adott esetben azok továbbításával összefüggésben történő – védelméhez való jog garantálása céljából, valamint a kettős büntethetőség követelménye alapján.

(19) Az egyezmény szigorú feltételeket és szilárd biztosítékokat írjon elő annak biztosítása érdekében, hogy az uniós tagállamok tiszteletben tarthassák és megvédhessék az Európai Unióról szóló szerződésekben és az Alapjogi Chartában rögzített alapvető jogokat, szabadságokat és az uniós jog általános elveit, ideértve különösen a szankciók arányosságának, jogszerűségének és szükségességének elvét, az eljárási garanciákat és jogokat, a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogot, az ártatlanság vélelmét, a tisztességes eljáráshoz való jogot, a büntetőeljárás alá vont személyek védelemhez való jogát, az ugyanazon bűncselekmény miatti kétszeres eljárás alá vonás és kétszeres büntetés tilalmának érvényesüléséhez fűződő jogot, a magánélet tiszteletben tartásához való jogot, a személyes adatok és az elektronikus hírközlési adatok védelméhez való jogot az ilyen adatok kezelése tekintetében, beleértve az Európai Unión kívüli országok hatóságai részére történő továbbítást is, valamint a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát. Ezzel összefüggésben az egyezménynek biztosítania kell, hogy az uniós tagállamok meg tudjanak felelni a személyes adatok nemzetközi továbbítására vonatkozó, az (EU) 2016/680 irányelv, az (EU) 2016/679 rendelet és a 2002/58/EK irányelv szerinti követelményeknek. A feltételek és a biztosítékok továbbá a nemzetközi emberi jogi normákkal összhangban biztosítsák az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelmét. Ez a teljes egyezményre vonatkozik, beleértve az eljárási intézkedéseket és az együttműködési intézkedéseket is, többek között azokat, amelyek az egyének jogaiba való jelentős beavatkozásnak minősülhetnek.

(20) Az egyezmény alapot nyújtson olyan önkéntes kapacitásépítési intézkedésekhez, amelyek – többek között technikai segítségnyújtás és képzés révén – támogatják az országoknak a kiberbűncselekményekkel kapcsolatos hatékony nyomozások és büntetőeljárások lefolytatására, valamint az egyéb bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozásokhoz és büntetőeljárásokhoz szükséges elektronikus bizonyítékok beszerzésére való képességét. Az UNODC-nek egyértelműen meghatározott szerepe legyen az ilyen intézkedések végrehajtásában.

(21) Az egyezmény biztosítsa, hogy a kiberbűncselekmények áldozatai megfelelő segítséget, támogatást, védelmet és kártérítést kapjanak.

(22) Az egyezmény alapul szolgáljon olyan, az egyének vagy jogi személyek jogaiba és szabadságaiba esetlegesen beavatkozó büntetőeljárási intézkedésektől eltérő, egyértelműen meghatározott és szigorúan korlátozott gyakorlati intézkedésekhez, amelyek a kiberbűncselekmények megelőzését szolgálják.

Az egyezmény működése tekintetében az Uniónak törekednie kell a következők teljesülésére:

(23) Az egyezmény érintetlenül hagyja a meglévő globális és regionális jogi eszközöket, valamint a kiberbűnözés elleni globális küzdelem terén folyó nemzetközi együttműködést. Különösen, az Európai Unió tagállamai maguk között továbbra is alkalmazhassák az Európai Unió szabályait.

(24) Az egyezmény rendelkezzen egy, a végrehajtását biztosítani hivatott megfelelő mechanizmusról, és olyan záró rendelkezéseket tartalmazzon többek között a vitarendezésre, az aláírásra, a megerősítésre, az elfogadásra, a jóváhagyásra és a csatlakozásra, a hatálybalépésre, a módosításra, a felfüggesztésre, a felmondásra és a letéteményesre, valamint a nyelvekre vonatkozóan, amelyek – amennyiben lehetséges és helyénvaló – az egyéb releváns – különösen a szervezett bűnözés és a kiberbűnözés területére vonatkozó – nemzetközi vagy regionális egyezmények rendelkezéseinek mintájára készültek.

(25) Az egyezmény tegye lehetővé az Európai Unió számára, hogy az egyezmény részes felévé váljon.

A tárgyalásokat a következő eljárás szerint kell lefolytatni:

(26) A Bizottságnak törekednie kell annak biztosítására, hogy az egyezmény összhangban legyen a vonatkozó uniós jogszabályokkal és szakpolitikákkal, valamint az Unió egyéb vonatkozó többoldalú megállapodások szerinti kötelezettségvállalásaival.

(27) A tárgyalásokat az Unió nevében a Bizottságnak kell lefolytatnia azon kérdéseket illetően, amelyek a Szerződések értelmében a hatáskörébe tartoznak, és amelyekre vonatkozóan az Unió már szabályokat fogadott el.

(28) A tárgyalásokat – beleértve az egyes tárgyalási fordulókat is – jóval előre elő kell készíteni. A Bizottságnak ennek érdekében tájékoztatnia kell a Tanácsot a tárgyalások tervezett ütemezéséről és a megtárgyalandó kérdésekről, és a lehető legkorábban meg kell osztania a releváns információkat.

(29) A lojális együttműködés elvével összhangban a Bizottságnak és a tagállamoknak szorosan együtt kell működniük a tárgyalási folyamat során, többek között a tagállamok szakértőivel és képviselőivel Bécsben és New Yorkban történő rendszeres egyeztetés révén.

(30) A tárgyalási üléseket a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel foglalkozó munkacsoport ülésének kell megelőznie a legfontosabb kérdések azonosítása, vélemények megfogalmazása és iránymutatás nyújtása – ezen belül adott esetben nyilatkozatok és fenntartások megfogalmazása – céljából.

(31) A Bizottságnak minden tárgyalási fordulót követően – írásban is – be kell számolnia a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel foglalkozó munkacsoportnak a tárgyalások eredményéről.

(32) A Bizottságnak tájékoztatnia kell a Tanácsot és konzultálnia kell a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel foglalkozó munkacsoporttal minden olyan fontos kérdésről, amely a tárgyalások során esetlegesen felmerül.